

személyes és kirendelt
jól: Szék Ferenc-né (Fő-
szállásaival szemben.) Tele-
on 12-55.A. „Szeged” megjele-
ni hűtő kivételével minden
Szeged. Egyes szám ára 2000 ko-
rona. Hirdetési árak: Egy
szóra helyben 4000, Budape-
sten és vidéken 4500 kcs.

SZEGED

Hirdetési árak: Félhasábon 1
mm. 400, egy hasábon 800
másfél hasábon 1200. Szeged
közti 25 százalékkal drágább
Apróhirdetés 10 szög 6000
kor. Szegedközti közlemé-
nyek soronként 6000 korona.
Családi értesítés 45000 kor.

V. évfolyam.

Szeged, 1924 szeptember 25, CSÜTÖRTÖK.

219-ik szám.

Városfejlesztés.

Szeged város törvényhatósági bizottságának mai közgyűlésén egy adott esetben kifolyólag olyan kérdések kerültek szóba, amelyek bele-
válnak a város jövődjébe fejlődésének legfonto-
sabb problémáiba. A tanács — helyesebben a
tanácsot teljes egészében képviselő, helyettesítő
és abszorbeáló polgármester — téglajárdát,
kutató és világítást akar adni a tépéi kapun túl,
a földből kinőtt Somogyi-telep lakosságának. A
közgyűlés, miután a polgármester nem tartotta
elégészesnek az előadó helyettes tanácsnok
magyarázatát és maga is felsorakoztatva ér-
veit, a hivatalos javaslatot fogadta el. A
döntő körülmény a közgyűlés állásfoglalásában
valószínűleg az volt, hogy amit a Somogyi-
telep kap, *ugy se kerül semmibe*. Legfeljebb is
a polgármester magyarázatának az volt a lényege,
hogy azok a lakosok, akik a városi életnek eze-
ket az első attribútumait kérelmezték, tartoznak
mindent az utolsó fillérig megfizetni.

Kétségtelennek tartjuk, hogy a bizottsági ta-
goknak nagy többsége még a polgármesteri
magyarázatok után is erős dilemmában volt,
hogy helyesen cselekszik-e, mikor a tanácsi ja-
vaslat mellett adja le a szavazatát. Voltak, aki-
ket a legkevésbé sem győzött meg a polgár-
mesternek az érvelése, de vele szavaztak, egy-
szerűen azért, mert a *Somogyi-telep már meg-
van* és a telepek háromezeröttszáz lakosát nem
büntelhetik meg azért, mert maga a város hely-
telen városfejlesztési politikát folytat. Három-
ezeröttszáz embert, ha már megtelepedett, em-
bertelenség volna eltüntetni, hogy járható utja,
vize és világítása legyen. Egy ekkora telepet a
város közvetlen szomszédságában nem lehet
meghagyni víz nélkül, mert a tífusztanya kép-
zésének a felelősségét vállalja magára az, aki
így cselekszik. Körülbelül ezek a szempontok
eshettek az egyes bizottsági tagoknál döntő
súlyal a latba, mikor megszavazták a város
vadhajtásának a kérését. Ugyanakkor azonban
sokaknál felmerülhetett a kérdés, hogy kellett-e
tulajdonképpen idáig jutnunk és szükséges volt-e
a közgyűlést abba a kényszerhelyzetbe hozni,
hogy határozatot hozzon Szegednek városi jel-
lege ellen.

Sajnos, mi még a polgármester felvilágosi-
tásai és a közgyűlés határozata után sem tekin-
thetjük az ilyen telepeket, családi otthonokat,
tiszviselő és állású kolóniákat egyebeknek a
városi élet vadhajásainál és a polgármester
érvelése után is fenn kell tartanunk azt a meg-
győződésünket, hogy ezek a telepek még sokba,
nagyon sokba fognak kerülni a városnak. Lehet,
hogy a telepesek azt, amit a város most előlegez
nekik, megfizetik. Különben is az egész összeg
bagaelli, alig másfél milliárdot. Ennél a város
már sokkal többet ajándékozott a bérloknak.
De ha megfizetik is ezt a másfél milliárdot,
vajon be van-e akkor fejezve a Somogyi-telep-
nek a dolga? Nem akkor következnek-e majd
az igazi kiadások? Nem akkor jönnek majd
ezek a lakók az igazi és jogos igényeikkel, mi-
kor közigazgatási intézményeket, templomot,
iskolát, sőt talán kulturpalotát követelnek ma-
guk és gyermekeik számára? Vajon akkor mit
fog cselekedni a város? El fogja őket egyszer-
űen utasítani kívánságaikkal, vagy pedig a
majdani Somogyi Szilveszter meg fogja ma-
gyarázni a közgyűlésnek: „Emberek, mi vol-
tunk az okai, hogy ez a telep létrejött, mi nyul-
tunk a hónok alá azoknak a szegény emberek-
nek, akik a tépéi kapun kívül akartak építkezni.
Ha tudjuk, hogy mi a becsület, adjunk nekik
templomot, meg iskolát, hogy a gyerekek télvíz
idején ne járjanak be olyan istentelen messziről
a városba.”

A városfejlesztési politikának az a titka, hogy
nemcsak a mai nappal számol, hanem a jövő-
re is tekint. Ennek a jövőnek a perspektívájában
ezek a telepek, amelyeknek a dolgán — saj-

nos, ma már nem igen lehet változtatni, igen
drága gyermekei lesznek a városnak. Ennek a
jövőnek a megvilágításában nem állhat meg a
polgármesternek az az érve, hogy van ugyan
sok üres telek a városban, de aranyhegyeket
kérnek értük a tulajdonosok és azokon szegény
ember nem építkezhet. *Telke van elég magának*
a városnak is és ha a város akkor megkezdte
volna az építkezést, mikor az első kísérletek
történtek ezeknek a telepeknek a létesítésére,
nem kényszerült volna több ezer ember a kör-
töltésen kívül megtelepedni, nem volna a mai-
hoz hasonló lakásínség, nem is beszélve arról,
hogy kenyere lett volna egész sereg iparágnak,
amely éveken át a legkeservesebb bizalmat
folytatta fennmaradásáért. A város egész sor
értékes objektumnak lett volna a tulajdonosa és
végeredményben ezek talán kevesebbe kerültek
volna, mint amit a falusi vadvirágok meg fog-
nak emészteni.

A rekriminációknak azonban nincs sok értel-
mük. De a jövő szempontjából le kell szögez-
nünk azt, amit már nagyon sokszor megírtunk,
hogy Szeged városi jellegének a legfőbb baja
az, hogy *lélekszámdhoz képest túlságosan nagy*

a kiterjedése. Már a királyi biztosság úgy szabta
ki a városnak a méreteit, hogy hosszú évtize-
dek fejlődésének elegendő terület biztosítson.
Ezek a kereteket fölőseges, veszedelmes és
káros tágitani. Elég feladat a városnak még ma
is, ha idebent akarja az utcákat rendben tartani,
csatornázni, világítani és közművekkel ellátni.
Minden, ami ezen a kereten kívül történik, le-
fokozása Szeged városi jellegének. Fagyöngy,
amely lehet nagyon szép poéták, vagy lírai haj-
landóságu közigazgatási tisztviselők számára,
de alapjában véve elszívja a városnak az élet-
nedveit.

Majd eljön az ideje, hogy tudatos politikával
kimenjünk a körtöltésen túl fekvő rétekre, me-
zőkre és szántóföldekre. De ez az idő akkor
következik be, ha idebent a kereteket betöltöt-
tük. Addig azonban még a magánosoknak, sőt
a városnak is nagyon, de nagyon sok házat
kell építeni *a falakon belül*. Hála Istennek, hely
az van elég. A körtöltésen belül annyi az üres
telek, lebontásra megérett vityilló, sőt kukorica-
és paprikaföld, hogy szükség esetén a helyükön
még három Szegedet kényelmesen el lehetne
helyezni.

Herriot menekülése a gyilkos golyótól.

Páris, szeptember 24. A rendőrség kihallgatta
Penjean asszonyt, aki a tegnapi minisztertanács
vége felé a kastély előtti álló őrségnek *töltött*
revolvért adott át azzal, hogy le akarta löni
Herriot miniszterelnököt, de nem volt elég bá-
torsága a merénylet végrehajtására. A kihalla-
gás során bebizonyosodott, hogy az asszony
nem *épelméjű*. A merényletre azért szánta rá

magát, mert Herriot kormányrajutása „sértelte
az ő egyéni érdekeit”. Az asszony elmondta
még, hogy egyszer már Lyonba is leutazott s
egyon akarta löni a miniszterelnököt, de ami-
kor Herriot elhaladt mellette, meglepődve látta,
milyen csinos ember s milyen jó arca van,
amire azután elállt tervétől.

Meggyilkolták a bolgár királyt?

Budapest, szeptember 24. A londoni Daily
News teljes fentartással azt a belgrádi hírt közli,
hogy *Boris bolgár királyt szófiai palotájában*

meggyilkolták. A budapesti bolgár követségnek
nincs értesülése az állítólagos merényletről.

Klebelsberg a népoktatás reformjáról.

Budapest, szeptember 24. Klebelsberg Kunó
gróf kultuszminiszter a népoktatás korszerű
reformjáról a következőket mondotta:

— A kulturpolitikákat és pedagógusokat
most az a demokratikus gondolat foglalkoz-
tatja, hogy mi módon, milyen iskolatípusok
felállításával lehetne biztosítani azt, hogy a
népiskolákban kiválóan bizonyult gyermekek a

hagyományos középiskolák látogatása nélkül
bejuthassanak a főiskolákra. A mindennapos
népiskoláinkat *nekünk is fel kell emelni hatról*
nyolc osztályra, mert a jelenlegi hat évfolyam
alatt nem lehet a gyermekeknek azokat az
ismereteket elsajátítani, amelyekre az életben,
már csak a gazdasági érvényesülés szempont-
jából is, okvetlenül szükségük van.

A közgyűlés kilencmilliárd koronát szavazott meg az új bérházak építésére.

Csütörtökön folytatják a szeptemberi közgyűlést.

Szeged, szeptember 24. (Saját tudósítónktól.)
Nyolcvanhat pont szerepelt a szeptemberi köz-
gyűlés tárgysorozata, a kéthónapi nyári
szünet alatti alaposan összegyűlt az elinté-
zésre váró ügyek. A tárgysorozat temérdek
pontja között az egyik-másik súlyosabb jelen-
tőségű, de azért az érdeklődés, tekintettel a
kései kánikulára, közel sem volt oly nagy,
mint amilyent várni lehetett volna. Pedig az
indítványok között szerepelt az *általános ke-
reseti adó kivételének ügye is*, ami közvetlenül
érint minden adóköteles polgárt. A város kö-
zönségének képviselőtestülete ismét tanubizony-
ságot tett ősi közömbösségéről és arról, hogy
már régen nem képviseli a város polgárságát.
Igaz ugyan, hogy a hosszú tárgysorozatból a
közgyűlés elnyúlására lehetett következtetni és
így nagy volt a valószínűség, hogy a kereseti
adó ügye csak csütörtökön kerülhet sorra, de
ez, ha így is történt, mégis csak feltevés volt
és könnyen megeshetett volna, hogy már szer-
dán sor kerül rá.

A polgármester félőtt felé nyitotta meg a
közgyűlést. Dr. Pávó Ferenc a polgármesteri
jelentést olvassa fel. A jelentést hozzászólás
nélkül tudomásul vette.

Következtek a tanácsi előterjesztések.

Dr. Ördögh Lajos tb. tanácsnok a

két új bérház

ügyét terjeszti a közgyűlés elé azzal, hogy a
kilencmilliárdos építési költség fedezetére a
tanyai háztelkek eladási árát és a költségvetés-
ben előirandó 300 ezer aranykoronát jelölje
meg fedezetül. A tanács javaslatát a közgyűlés
egyhangulag elfogadta.

A Somogyi-telep
járdával és vízzel való ellátásának ügye kö-
vetkezett. Ördögh tanácsnok ismerteti a telep
lakosságának beadványát, majd javasolja, hogy
a város készítsen gyalogjárdát és megfelelő ár-
térzi kutató — kifolyókkal. Hajlandók minden
költséget megfizetni, csak a város előlegezze.
A járdaépítésre szavazzon meg egymilliárd ko-